

T Fritt efter Venantius Fortunatus
(omkr. 540–600), S. A. Forsius 1608,
J. O. Wallin 1816 • M Svensk 1693
S A. Ekenberg 2026

311 Upp, min tunga, att lovsjunga

Orgelsats: se musikutgåvan till Cecilia

Församling

1 Upp, min tung-a, att lov-sjung-a hjäl-ten som på kor-sets stam
för oss blöd-de, led och död-de som ett men-löst of-fer-lamm.
Han ur grif-ten, ef-ter skrif-ten, nu i ä-ra trä-der fram.

Kör

S
A

2 Han full-gjor-de vad vi bor-de och blev vår rätt-fär dig-het.

B

C.f.

Han av-vän-de vårt e-län-de för båd'tid och e-vig-het.

Han för-värv-de att vi ärv-de ljus och frid och sa-lig-het.

Församling

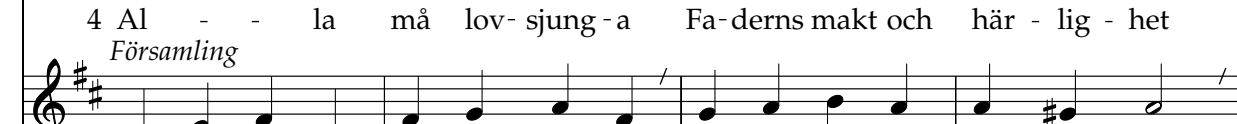
3 Vi förlossas; ormen krossas,
avgrundens och dödens makt
nu är bunden. Från den stunden
allt är Sonen underlagt.
Nu är helat vad vi felat
och Guds nåd i ljuset bragt.

Diskant

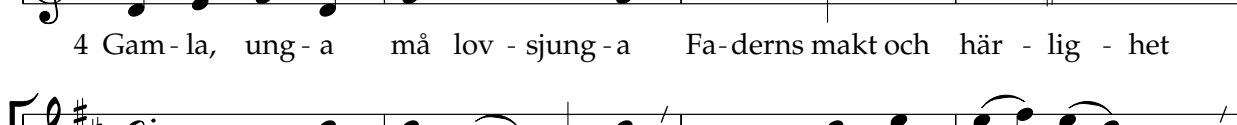
4 Al - - la må lov - sjung - a Fa - derns makt och här - lig - het

Församling

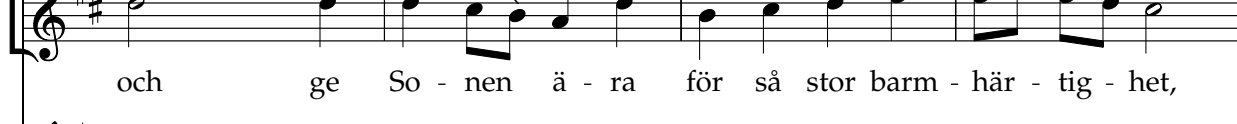
4 Gam - la, ung - a må lov - sjung - a Fa - derns makt och här - lig - het

och ge So - nen ä - ra för så stor barm - här - tig - het,

och hem - bä - ra So - nen ä - ra för så stor barm - här - tig - het,

pri - sa An - den, som vid han - den le - der oss till sa - lig - het.

pri - sa An - den, som vid han - den le - der oss till sa - lig - het.